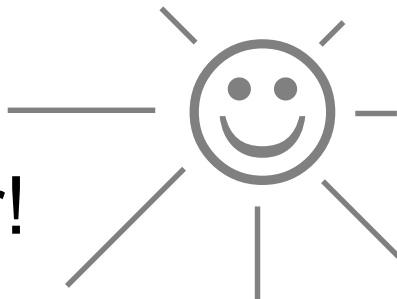

J Vi snakkes

God
sommer!

*Ser du noe til
Gud side 2*

*Etter en
streik side 3*

*Mlsjonsland i
hardt vær
side 4*

*Kirke - stat
side 6*

*Levangsheia, Helle og Sannidal menighetskor med
dirigent Kjell Lundkvist*

Israel
side 10, 11, 12

Ser du noe til Gud?

• Anne Marie Sverdrup

Det er menneskelig å se etter Gud som den store og mektige.

Noen av oss står med lua i hånden og våger knapt å løfte blikket.

Andre spør etter den som kan ordne opp når vi kommer til kort.

Det nye testamente gir enda et bilde av Gud: ”Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse”, skriver Paulus. (Fil. 2.7)

Gud viser seg motsatt av det den menneskelige tanke venter seg. Gud gjør seg selv liten - og velger det som er lite og uanselig til å representere seg.

”Det som står lavt i verden, det som blir foraktet, det som ingenting er, det utvalgte Gud seg...”, kan vi også lese i et Paulus-brev. (1.Kor. 1.28)

Av og til tenker jeg på paven.

De siste årene er han blitt mindre og mindre, mer og mer krokete – og helt avhengig av andres støtte for å utføre den tjenesten han er satt til: å være leder for kristenhetens største tros-samfunn. Vi kan synes godt eller dårlig om pavekirken og pavens bestemmelser. Men enten vi er katolikker eller protestanter, er den lille, krokete

mannen vår kristne bror, og han er en sentral representant for Kristus på jorden.

Så lenge han er pave, er han et tegn på at Gud bor i det som ser ynkelig ut. Det er et tegn som vår tid kan ha bruk for.

Jesus gir oss også et bilde. Han beskriver hvordan de som tilhører ham, skal gjenkjennes den dagen han kommer tilbake:

”For jeg var sulten, og dere gav meg mat; jeg var tørst, og dere gav meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var uten klær og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg... Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg.” (Mt. 25.36 f og 40)

Ja, det er klart, - vi har lært at vi gjør Guds gjerning når vi deler. Det er derfor kirken har som utfordring å være der hvor noen er fattig, ensom, syk eller i fengsel.

Men mer enn det, - nesten motsatt:

Jesus forteller oss at det er den som trenger, som representerer Gud.

God sommer!

Kanskje du møter Gud...

Etter en streik

For å unngå enhver misforståelse. Jeg unner alle – også journalister – å forbedre sine lønns- og arbeidsvilkår. En del yrkesgrupper som streiker, får stor sympati fordi folk flest unner dem forbedringer. I så måte var engasjementet for journalistenes sak heller magert. Det har også kommentarer fra deres egne rekker etter streiken tydelig vist. Her deler journalistene skjebne med mange av dem som tidligere har streiket, og som avisene ikke har vært snaue med sylrlige kommentarer overfor. Litt skadefryd bør derfor ikke være uventet.

Men det er en annen side ved streiken som var interessant for oss som utenforstående. De første par dagene klaget de fleste over avismangel. Forbausende fort vente vi oss likevel til annonsebilag eller tynne utgaver produsert av redaktører. Etter hvert uttrykte flere og flere at det kanskje var greitt for en stund å slippe ordflommen på papir og problemer med returpapir.

De viktigste nasjonale og internasjonale nyhetene fikk vi fortsatt gjennom radio, fjernsyn og nettaviser. Da

kan en også i samme åndedrett reflektere over om det er så viktig med den frie meningsutveksling som avisfolk vil ha oss til å tro. For når alt kommer til alt skriver de fleste aviser om det samme, med de samme kilder og de samme innfallsvinkler. Mangfoldet i pressen preges ofte av ensidighet, for ikke å si enfold.

De minste avisene klarte seg aller best, ja, så bra at mange begynte å undre seg over hva de streikende journalistene gjør til vanlig. En del redaktører – om ikke alle – fikk også vist at de kan skrive innenfor ulike sjangrer. Kvaliteten var vel omtrent så variabel som lederartikler er.

Slik sett kom redaktørene fra det med æra i behold. Men det var mange av dem som streiket, som levnet redaktørene liten ære fordi de prøvde å holde hjula i gang. Den debatten skal vi la ligge, men det er interessant å se at de små og mellomstore avisene som tross alt kom ut med en del stoff, tjente sine lokalsamfunn med viktig informasjon, mens storavisenes annonsebilag gikk ulest til papirinnsamling.

Noen ettertankens konklusjoner kan vi i alle fall trekke: Aviser er viktige for oss, sjøl om de er mindre viktige enn pressefolk vil ha det til. Mange aviser skriver daglig mer enn vi behøver. Antallet journalister som fristes til å skrive det samme som andre journalister, er for stort. Den såkalt frie meningsutveksling er ikke friere enn at vi godt kan leve uten den hver dag.

Misjonsland i hardt vær

En samtale med Madagaskar-misjonær Ingebjørg Finstad

• Halvor Halvorsen

Øst for Afrika, i Det indiske hav, ligger Madagaskar, jordens fjerde største øy. Dette er en av Norges første og viktigste «misjonsmarker», og mange bånd er knyttet mellom våre to land siden norske misjonærer begynte arbeid der i 1867. I dag opplever denne øya nærmest borgerkrigs-lignende tilstander.

Merkelig nok er det temmelig sparsomt hva våre medier forteller oss om dagens problemer på Madagaskar. Men i Kragerø har vi en dame med førstehånds kjennskap til «solskinnsøya». Det er Ingebjørg Finstad fra Kalstadkilen. Siden hun reiste ut som misjonær for Det norske misjonsselskap for omkring 50 år siden, har hun tilbrakt det meste av sitt liv på Madagaskar. Det ble spesielt døvearbeidet hun viet seg til. Dette har hun bygget opp fra en sped begynnelse til det i dag omfatter fire internatskoler for døve og tre andre døveskoler, med til sammen flere hundre elever.

Fremdeles er Ingebjørg levende engasjert i arbeidet, og følger intenst med også i dagens politiske begivenheter.

Menighetsbladet var nylig så heldig å få en prat med henne. Hun forteller at gasserne består av flere stammer. Hovedmassen har malaiiske trekk, og man mener at deres forfedre må ha kommet østfra over

havet. På vestkysten finner vi en befolkning som ligner på Afrikas negre. Mange gassere er kristne, men det er også en del muslimer, særlig i nord.

- Er dette et selvstendig land?

- Ja, landet var fransk koloni i over 60 år, men har siden 1960 hatt selvstyre og en rimelig grad av demokrati..

- Hvordan har forholdene vært for folk?

-Madagaskar er fra naturens hånd et rikt land. Hovednæringsveiene er fe-drift og jordbruk: ris, maniok, søtpoteter, vanilje og kaffe. En må si at levekårene for de fleste har vært noenlunde brukbare.

- Men i dag?

- Under president Ratsiraka, som for det meste har styrt de siste 20 årene, er forholdene etter hvert blitt dårligere. Han er også gammel og syk nå, men klamrer seg til makten. Urolighetene begynte i forbindelse med presidentvalget sist desember. Presidenten ante vel at han ikke hadde de helt store sjanser denne gangen, og benyttet seg tydeligvis av valgfusk. Til tross for dette vant hans fremste utfordrer Ravalomanana, borgermester i hovedstaden. Men gamlepresidenten og hans tilhengere hevdet at Ravalomanana ikke hadde oppnådd

50 % av stemmene, og at det derfor måtte holdes omvalg.

- Men det var ikke alle enige i?

- Nei, valgvingeren har sine ivrigste tilhengere i høylandet midt på øya, bla. i hovedstaden. Disse demonstrerte i ukevis, med andakt og salmesang! De presset til slutt Ravalomanana til å erklære seg som landets nye president. Senere har også Madagaskars høyesterett måttet bekrefte dette, og det nye styret blir nå anerkjent av stadig flere land - Norge var ett av de første.

- Og da er alt i orden?

- Nei, Madagaskar er inndelt i seks provinser. Provinguvernørene er plassert der av gamlepresidenten, og de disponerer egne fransktrente kommandosoldater. Forholdene nærmer seg nå mer og mer en borgerkrig. Veier sperres og bruker sprenges, og det blir vanskelig å få fram livsviktige varer. Særlig går dette ut over hovedstaden og høylandet rundt. I det siste har vi også hatt direkte kamphandlinger mellom grupper fra øyas gamle og nye regime, med drepte og sårede.

Vi ser også en begynnelse til «etnisk rensing»: folk tilhørende høylandstammene drives ut av kystprovinsene. Det er fare for at staten kan falle fra hverandre i flere småstater.

- Er det ingen utsikter til løsning?

- Gasserne er egentlig fredelige folk, og har tradisjon for å løse sin tvister med kompromisser ved hjelp av meglingsmenn. Presidenten i det vest-afrikanske landet Senegal har påtatt seg en slik rolle, og det er arrangert to møter mellom kamphanene i Senegals hovedstad, siste gang også med del-

tagelse av USA, Frankrike og EU. Men foreløpig kjenner vi ikke resultatet.

- Kan vi gjøre noe?

- Et allerede nedslitt land opplever nå mange steder direkte nød, og når urolighetene er over forhåpentligvis om ikke altfor lenge, er det behov for massiv internasjonal hjelp. Det har vært snakk om at Madagaskar skal bli ett av Norges hovedsamarbeidsland, og også gjennom misjonen kan vi gjøre en innsats. Og vi må be for solskinnsoya!

Samme kirke om 10 år?

• Leif Westermoen

Å spå om kirkens fremtid er ikke gitt for verken lek eller lærd. Utredningen "SAMME KIRKE - NY ORDNING" er utarbeidet av et bredt sammensatt utvalg av engasjerte og kyndige mennesker. Vår biskop har vært med. Jeg har personlig tillit til han som en god teolog og analytiker, og som lærer på praktikum har han spesielt arbeidet med kirke- og menighets-spørsmål gjennom mange år. Flertallet i stat-kirke-utvalget har gått inn for at den norske kirke i fremtiden må få et annet forhold til staten, men samtidig bevare sine viktige kjennetegn.

Den norske kirke er en folkekirke med et riksdekkende tilbud til alle, og med soknemenigheter som grunnstruktur. Viljen til å bevare denne stukturen er viktig. Hvilket grunnlag det vil finnes på lokalplanet for en slik kirke om 10-20 år avhenger av vanlige folks tro og deres tillit til kirken. Ungdom må oppleve at de engasjeres, og at de kalles til prester, diakoner, kateketer og organister. Folk må knyttes til

kirkens Herre gjennom kirkens ulike tjenester. Det må også finnes et økonomisk grunnlag som gjør det mulig å ansette og lønne personale, og at kirkegårder og kirkebygg får vedlikehold og videreutvikling. Demokrati i kirken med menighetsråd, bispedømmeråd o.s.v. er kommet for å bli, og vil sikre mangfoldet og bredden i vår kirke. Rådene representerer for øvrig en tydelig endring i forhold til det som var tenkt i grunnloven. Selve statskirkesystemet er etter min mening i dag en levning fra en annen tid.

Jeg har liten tro på at det forhold vi i dag har mellom kirke og stat gir noen spesiell trygghet for fremtidens menigheter. Jeg mener også at det er å innsnevre synsfeltet fatalt om man tror at politikernes direkte inngrep og kontroll skal garantere en åpen folkekirke. Utredningen peker på at Norge i dag er et flerkulturelt samfunn. Dette er blitt mye tydeligere i løpet av de siste 10 år. Og her må en kunne spå så pass at utviklingen

vil fortsette. Statens oppgave i et demokratisk samfunn må være å aktivt legge til rette for at alle kan utøve sin religion med gode rammebetingelser og med nødvendige støtteordninger. Mens vi ser at for eksempel et kongelig statsråd som tar avgjørelser i spørsmål om valg av biskop, blir stadig mer urimelig når flere av medlemmene tilhører andre religioner og ulike trossamfunn. Men kulturskattene som for eksempel våre kirkebygg representerer, vil vel ingen statsledelse være likegyldig til.

Det blir spennende fremover når modeller for økonomisk styring, tilsettelser og arbeidsgiveransvar skal tegnes ut og legges fram. Dette er i liten grad gjort av utvalget, og forutsettes å komme når første runde i debatt og høring er gjort. Jeg ser at konkrete løsninger vil kunne spille inn i stor grad for hvordan folk og kirke vil fungere sammen i fremtiden. Jeg tror både kirkens ansatte, råd og folk på grasrota stort sett ønsker samme kirke på lokalplanet, mens grunnlovsendringer og lignende er av noe mindre betydning.

Nytt fra Hellekirken

Rekordkonfirmasjon og gaver fra Kragerø sparebank

• Halvor Halvorsen

Søndag 5. mai var en stor dag for oss i Hellekirken. For det første var det konfirmasjonsgudstjeneste. Det har vi riktignok hatt noen år allerede. Men vi har strevet med å få de unge på Helle til å la seg konfirmere hos oss. De ville nok gjerne «gå for presten» her, for det betydde kortere vei til undervisningen! Men selve konfirmasjonen ønsket de fleste å ha i Sannidal kirke, antagelig for å følge tradisjonen i familiene og fordi kirken i Vestbygda «ser ut som en kirke».

Men året etter at vi fikk klokketårn på Helle snudde det seg, og den nye presten Harald Gulstad kunne denne gangen konfirmere 18 stykker. Når vi også hører at disse unge ifølge begge prestene som har undervist dem, har vært en særdeles grei gjeng, og når kirken var stappfull på den store dagen - ja, da ble gleden fullkommen.

På konfirmasjonsdagen tok vi også i bruk fine gaver fra Kragerø Sparebank: en flott gulvløper til midtgangen i kirken og en blomstertønne med innhold foran porten. Kragerø Sparebank er vår bank, og har i alle år vært til stor støtte og sikkerhet for Stiftelsen Hellekirken. Det er grunn til takknemlighet for dette, og nå også grunn til å uttrykke en ekstra takk for konfirmasjonsgavene!

Sacre Coeur

• Elen Bjørkkjær

Noen av oss som bor på Levangsheia fikk være med på en tur til Paris nå i slutten av mai. På vår vei gjennom Europa fikk vi se mange vakre steder og ikke minst mange vakre bygninger.

Vi så Notre Dame i Brussel, Notre Dame i Reims og Notre Dame i Paris, alle fantastiske bygninger, reist til ære for Jomfru Maria, Jesu mor.

Ved Sacre Coeur, den hvite kirken på Montmartre, hadde vi en fantastisk utsikt over Paris. Alt var så blendende vakkert. Men hjemme igjen kommer minnene om besøket på Sacre Coeur, det hellige hjerte eller Jesu kjærlighet til oss alle, som ordene egentlig betyr.

Jeg ser ikke de flotte, skinnende kuppelene og høye tårn, jeg ser en kvinne med et lite barn som sitter i trappen opp til Sacre Coeur. En liten skål med noen slanter står like ved.

Vi holder alle hardt på våre nyervervede «Euros» Vi er advart. Her stjeles det raskt og effektivt i folkevrimelen.

En ung politimann kommer og viser den lille kvinnen med barnet bort fra trappen. Hun forlater stedet, krumbøyd, uten protest, barnet går foran.

Budskapet om Jesu kjærlighet til alle mennesker ble liksom borte i all viraken på Sacre Coeur.

Det fins en Gud

• Elen Bjørkkjær

The image shows a musical score for the hymn 'Det fins en Gud'. It consists of four systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are written below the vocal line. The first system includes the numbers '1.' and '2.' indicating different versions of the first line. The lyrics are: '1. Det fins en Gud, hans all- makt's ord har frem- brakt him- mel hav og jord. 2. Det fins en Gud, det sier meg alt som for øyet viser seg. Ja, også i mitt eget bryst. Jeg hø- re kan en stille røst. Det fins en Gud, hans all- makt's ord har frem- brakt him- mel hav og jord.' The piano accompaniment features a steady bass line and chords in the right hand.

Det fins en Gud, hans allmakts ord
har frembrakt himmel hav og jord.
Det viser blomsterengens prakt.
det visker aftenvinden svakt.
Det har meg tordens dunder sagt.
Det vitner stjernehimlens prakt.

Det fins en Gud, det sier meg
alt som for øyet viser seg.
Ja, også i mitt eget bryst.
Jeg høre kan en stille røst.
Det fins en Gud hans allmakts ord
har frembrakt himmel hav og jord.

Denne fine sangen har Åse Marie Lundkvist oversatt fra svensk til norsk. Felleskoret fra Helle, Sannidal og Levangsheia har sunget den ved flere anledninger i vår. Tonen er laget av den kjente komponisten, Joseph Haydn, som var fra Østerrike og levde fra 1732 - 1809.

La oss lytte til «den stille røsten!»

Vi vil også benytte anledningen til å takke Åse og Kjell for en fin vinter med mye sang og mye moro. Se bilde på forsiden.

Det fins en Gud.

Støtte t

Som reaksjon på en artikkel i forrige ' to meningsytringer som

• **Tone Lofthaug**

Vi hører og leser stadig om Israel og Midt-Østen for tiden. Nå ser jeg at et herværende menighetsblad også er opptatt av dette.

Problemet er ensidigheten - og at de som har en annen mening, ofte tier stille. Derfor dette lille innlegget.

Lørdag 20. april var det en demonstrasjon i Oslo til støtte for Israel. Mellom 2000 og 3000 stilte foran Stortinget med sterke appeller:

«Israel har rett til å bo trygt innenfor sikre grenser»

«Israel har rett til selvforsvar»

«Norge, stå opp mot antisemittisme!»

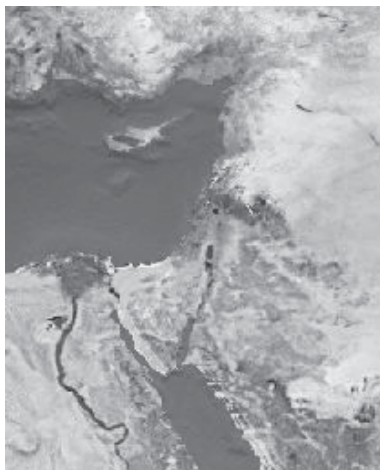
Demonstrantene gikk til den israelske ambassaden, viftet med israelske flagg og sang: «Hevenu Shalom Alehem. Det er Guds fred vi vil gi deg».

Mange kristne og andre i Tyskland og resten av Europa hjalp ikke jødene under krigen 1940-45, og nå opplever mange jøder 11. september hver dag. Vi må stå opp for Israel.

«Trøst, trøst mitt folk, sier deres Gud».

Den fine fortellingen i Bibelen om hvordan Josef tok imot brødrene sine med kjærlighet da de kom til Egypt, er et bilde på hvordan jødene vil ta imot Jesus. Nå er det mer enn åtti kristne menigheter i Israel. Etter hvert vil alle oppdage Jesus.

Med ed har Gud lovet jødene landet Israel, og han sier i 1. Mosebok 12: «Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg. I deg skal alle slekter på jorden velsignes».

il Israel

”Vi snakkes”, har redaksjonen mottatt
m vi bringer videre her:

• Edith Kaasa

Til redaksjonskomiteen

Jeg har lenge tenkt på å skrive til dere for å avbestille bladet p.g.a ondsinnede og løgnaktige, historieforfalskede innlegg om Israel, og, i dag, etter å ha lest gjennom nr 2/2002, nøler jeg ikke med å gjøre som jeg har tenkt. Det er forferdelig og sikkert uhørt at slikt stoff som ”Terror i Herrens navn” får plass i et menighetsblad, og slike innlegg har det vært flere av i bladet.

Har dere tenkt på hvilken gift dere sprer ut over det gjeldende distrikt ? Og så er det attpåtil løgn etter Guds ord. Jeg kunne gått gjennom innlegget punkt for punkt og motsagt det hele, men jeg vil i denne omgang bare sende noen bibelord som sier noe helt annet enn dette deres innlegg og minne dere om at ”Så sier Herren!”, og Han kan vi ikke diskutere med. Hans ord er fra evighet og til evighet. Salme 83. Joel 3, 6-7. Esekiel 37, 21 og 25, Esekiel 36, 1-12 som taler direkte til ”Israels fjell” – som er Judea og Samaria (ikke Vestbredden). Mange flere løftesord om landet og folket som Gud henter hjem,

kan dere finne selv og ”over alt” i Bibelen. Der kan dere også se hvem som eier landet og hvem Han har ”leiet” det ut til.

Jeg ringte forleden til NRK og spurte om ”de” kunne fortelle meg – i hvilket århundre eller for så vidt årtusen det har vært en palestinsk stat i Bibelens land, men det kunne ”de” selvsagt ikke, for det har aldri vært et palestinsk folk eller land (stat) i historien. Først etter 6-dagerskrigen begynte visse arabere å kalle seg palestinere, og mange uvitende mennesker har bitt på denne kjempestore løggen (Lærde også?).

Les også Amos 3,7 angående ”såkalte profeter”, side 14, 2002.

PS Mark Twain som gikk gjennom Israels land (ca 1886) fra Haifa til Gallilea uten å møte verken mennesker eller dyr, skriver at landet var, som Gud hadde sagt, blitt til ørken, sumper og ruiner etter Israels fravær. Det er israelerne som har dyrket landet opp igjen, så det er som en Edens have.

Kirka og midtøsten

Bildet mer nyansert enn tidligere antatt?

•Olav A. Drevland

I en artikkel i forrige nummer av «Vi snakkes» etterlyste undertegnede klarere synspunkter fra kirkas side på konflikten i Midt-Østen. Etter at innlegget ble skrevet, har vi sett blant annet biskop Stålset i Oslo og Mellomkirkelig Råd ute i media med nettopp den type klare synspunkter som ble etterlyst i undertegnede artikkel. Ikke helt uten grunn kan man snakke om et kirkelig engasjement for fred i Midt-Østen.

Engasjement for fred i Midtausten

Den norske kyrkja har gjennom dei siste åra fått ein sterkare kontakt med dei palestinske kristne. Det har ført til at palestinske kyrkjelyder er blitt meir synlege, både overfor norske kyrkjelyder og norske styresmakter. Biskop Ole Christian Kvarme og generalsekretær Stig Utne i Mellomkyrkjeleg råd gjesta dei palestinske kyrkjene ved inngangen til påska. Kirkens Nødhjelp følger opp dette arbeidet.

Både gjennom tett kontakt med kyrkjene i regionen og gjennom eit aktivt arbeid for interreligiøs dialog har Mellomkyrkjeleg råd vore ein brubyggjar. Også i dialogen med Det Mosaiske Trus-

samfunn er det sentralt å arbeide for at fiendebilete og rasisme ikkje får spreie seg ytterlegare.

Mellomkyrkjeleg råd diskuterte i byrjinga av mai kva for strategi dei skal velje i Midtausten. Samstundes blei det og diskutert korleis Den norske kyrkja skal arbeide for å styrkje programmet med kyrkjelege følgjesvenner i Israel og dei palestinske områda (Ecumenical Accompaniment Programme for Palestine and Israel - EAPPI). I Noreg har Kirkens Nødhjelp hovudansvaret. Mellomkyrkjeleg råd og Delta Internasjonalt er og aktivt med. Ein ønskjer særleg å rekruttere prestar frå Den norske kyrkja for opphald på tre månader - med start i juli og så ny gruppe i oktober.

Då dei gjesta dei palestinske kyrkjelydane i påska, var Ole Christian Kvarme og Stig Utne og i eit møte med Yasser Arafat, saman med biskop Munib Younan. Younan er ein av tre palestinske kyrkjeleiarar i Jerusalem. Han er kjend for å arbeide energisk for ein rettferdig fred for to folk og tre religionar. israelarar og arabarar-jødar, muslimar og kristne.

”Hvem viste seg som en neste ...”

•**Olav A. Drevland**

for to tusen år siden:

En mann gikk fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av han og lot han ligge der halvdød. Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei; - han så ham, men gikk rett forbi. Det samme gjorde en levitt;- han kom, så mannen og gikk forbi. Men en samaritan som var på reise kom også dit han lå; og da han fikk se han, syntes han inderlig synd på han. Han gikk bort til han, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem, løftet han opp på eselet sitt og tok han med til et herberge og pleiet han. Neste dag tok han fram to denarer, gav dem til verten og sa: ”Sørg godt for han; og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake”. - *Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for han som ble overfalt av røvere?*

28. mai 2002:

To ungdommer i Oslo, en gutt og ei jente, er på vei hjemover seint en kveld. Som de går, kommer de over ei ung jente som har lagt seg på trikkeskinna i den hensikt å ta livet sitt.

Jenta er strekt rusa, men de to ungdommene får kontakt med henne og prøver å overtale henne til å flytte seg vekk fra trikkeskinnene. En to-manns politipatrulje kommer forbi i bil, - gutten stopper dem, setter dem inn i situasjonen og ber om assistanse for å berge jentas liv. De to politimennene tar tak i jenta, drar henne vekk fra skinnegangen, haler henne over

gata og slenger henne ned i grøfta på motsatt side av der hun lå. Jenta har kommet noe mer til fatning, hun gråter og ber om å bli satt inn på glattcelle for å kunne være trygg over natta. Men nei, svarer politiet, ”det er det ikke kapasitet til”. Jenta som var på vei hjem holder om den forkomne narkomane jenta og prøver å sette mot i henne; - gutten spør politiet om det ikke er noe mer de kan eller vil gjøre. ”Nei, dette ser vi så ofte, og det er ikke vår jobb å hjelpe slike”, er svaret som blir gitt. Gutten provoseres over svaret og utbryter: ”Men er ikke dere *statens politi*, som blant annet nettopp skal hjelpe folk?”. Dette medfører at den ene politimannen tar tak i gutten og dytter han avgårde, ledsaget av ”*statens politi*, det er det verste uttrykket vi hører. Se for helvete å komme deg vekk herfra, ellers setter vi *deg* inn på glattcelle!”

”Nei”, blir svaret, ”vi går ikke herfra før vi ser at jenta blir tatt hånd om”. De to politifolka synes å skjønne at de har oppført seg særdeles lite lurt, - de setter seg inn i bilen og forlater ”åstedet”. - De to ungdommene tar jenta med seg hjem, får lagt henne for natta. Neste dag går de sammen med henne på bydelens sosialkontor,- der får hun anvist en hybel som hun kan bo på for i det minste å ha tak over hodet. - Hvem viste seg her som en neste, - politiet, som så gjerne vil framstå som representanter for også myke verdier, - eller de to ungdommene ?

Menighetspub på Skåtøy

• **Jon Arvid Thorsen**

Forholdet mellom stat og kirke ble diskutert på et møte på Skåtøy kafé og galleri. Innledere var Leif Nordahl og Nina Haugland. Ordstyrer var Eli Bråtømyr Dippner.

Litt av hvert om ansvar

• Jonn Arvid Thorsen

Religion og moral er en privatsak innenfor visse grenser. Hva jeg velger å tro og hvordan jeg innretter livet mitt er min egen sak, så lenge det ikke får *negative* konsekvenser for andre.

Går tro og moral ut over andre, er forhåpentligvis flertallet i samfunnet så våkne at det settes grense for tros- og moralutøvelse - enten det gjelder religiøse æresdrap eller for stor fart på veiene.

Min tro og moral kan også gi *positive* og *velkomne* utslag for andre mennesker. Jeg kan være som en barmhjertig samaritan overfor andre.

Også her kan flertallet i samfunnet gripe inn. Det opprettes institusjoner som mer effektivt enn privatpersoner kan hjelpe mennesker med problemer.

En mulig konsekvens av dette kan være at vi etter hvert forlanger at de offentlige institusjonene skal ta seg av *alle* menneskelige problemer. Vi vanlige borgere har gjort vårt ved å betale skatt, slik at vi kan bruke all vår tid og resten av våre ressurser helt og holdent på oss selv.

Her kan vi miste en dimensjon i livet. Og kanskje miste kristendommen som religion. Et hovedtema i kristendommen er jo nettopp dette at kjærlighet avler kjærlighet. Det å bli utsatt for Guds kjærlighet gir oss overskudd til å yte noe overfor andre Gud er glad i (vi kan jo ikke gjøre noe for Gud direkte). Vi kan ikke overlate hele denne delen av kristendommen til staten?!

Vi vil betale minst mulig skatt og avgifter til staten, samtidig som vi vil ha mest mulig

ytelser fra staten. Vi har flere penger mellom hendene enn noen gang før, og ingen andre land har det bedre enn oss, men er vi så fornøyd at vi kan dele tid og ressurser med andre som har problemer og f.eks. tyr til rus som løsning på problemene?

En meget vrien situasjon er det når mennesker ødelegger seg selv ved bruk av rusmidler, påkaller oppmerksomhet og får medlidenskap, men vil egentlig ikke slutte med sin selvdestruksjon. Her står nok ofte både institusjoner og privatpersoner ofte maktesløse overfor enkeltmenneskets rett til å velge tro og moral så lenge det ikke går ut over andre.

Et annet område der det ser ut til å skje en ansvarsfraskrivelse i Norge, er styring av Den norske kirke. 86% av Norges befolkning tilhører statskirken. Kirken blir brukt av sine medlemmer til dåp (80-83%), konfirmasjon (75%), bryllup (60%) og begravelser (94%). 3,2 % går til gudstjenester i kirken utover dette. Svært få deltar i kirkens styre og stell. Bare 3% av kirkens medlemmer deltar i menighets-rådvalg selv om ingen andre styringsorgan i kirken velges direkte av vanlige medlemmer.

Kirken styrer seg selv med få unntak, for eksempel det at staten utnevner biskoper.

Kirkerådets utvalg går inn for en ny ordning av forholdet mellom staten og Den norske kirke.

Etter hvert har jeg fått øynene opp for at *det* åpner for større innflytelse i kirken for vanlige medlemmer.

Utvalget går inn for – og Stortinget vil nok sørge for – at det blir direktevalg (urnevalg) ikke bare til menighets-rådet, men også til bispedømmerådene som også vil utgjøre kirkemøtet – kirkens øverste organ

Dette vil gi vanlige medlemmer innflytelse på alle felt – altså langt mer enn det staten har myndighet over i dag.

Friluftsgudstjenestene

Ospevika i Støle fjorden er en av landets vakreste kirkegårder med egen sandstrand.

Ankerplassen på Jomfruland er skjærgårdens utendørskirke. Stedet er innviet og vigslet for gudstjenester sommerstid.

Stråholmen er et gammelt lossted øst for Jomfruland, ytterst ute i havet.

Kirkene

Kragerø kirke

Stor kirke i Kragerø sentrum fra 1870 i nygotisk stil. Restaurert og oppusset i 1996. Hollenbachorgel fra ca. 1890

Skåtøy kirke

Norges tredje største tømmerkirke bygget i 1862. Skjærgårdskatedralen ligger midt på øya i vakre omgivelser. Adkomst med ferje til Skåtøyroa eller taxibåt til Kirkebygga.

Støle kirke

Sjarmerende liten trekirke på Levangsheia ved den gamle kystveien mellom Kragerø og Risør. Bygget i 1892.

Sannidal kirke

Tømret korskirke fra 1771. Ligger ved den gamle sørlanske hovedvei. Det har vært kirke i Sannidal siden 1200 tallet. I den nåværende kirken finnes gamle gjenstander fra tidligere stavkirke.

Hellekirken

En moderne arbeidskirke med 200 sitteplasser. Her drives et omfattende arbeid med gudstjenester, korarbeid og annet barnarbeid.

Leirer på Fjordglimt

Det Norske Misjonsselskap (NMS) arrangerer sommerleirer på Fjordglimt Leirsted som ligger ved Valle i Bamble kommune, ca. 4 mil fra Ski-en. Stedet har 50 sengeplasser på internatet og 21 senger i hytter. Det er fine bademuligheter og flott terreng rett ved.

Her samles barn og ungdom for å få nye venner, treffe gamle kjente og bli kjent med Jesus og misjonen. Det blir god tid til bading og lek.

- 14.-16. juni Minileir, barn opp til 1. klasse m/ voksenfølge
- 26.-30. juni Ten-leir (NMS' generalforsamling)
- 16.-19. juli 5. - 7. klasseleir
- 22.-28. juli Familieleir
- 6.- 9. august 2. - 4. klasseleir

Du har også sjansen til å delta på NMS sine leirer på Solsetra Misjonssenter i N. Eiker kommune, ca. 16 km. fra Drammen. Dersom du kan tenke deg å være med på en av disse leirene, eller det er noe du lurer på, så ta kontakt. Vi sender program med nærmere opplysninger.

Det Norske Misjonsselskap, Nedre Storgt. 31, 3015 Drammen
Telefon 32 83 38 05 i tiden 09-15
tirsdag til fredag. E-post:
tevebu@nms.no

Sommerarrangementer

Kragerø kirke

Tirsdag-lørdag 12.00-15.00 i juli måned Kirken er åpen for besøkende Omvisning, kaffe.

Tirsdag og torsdag 12.30 i juli Formiddagskonserter ved organistene

7. juli 19.30 Kunstutstilling åpnes og konsert. Tove Eriksen fra Langesund/Kragerø stiller ut bilder, relieff, av tre, sølv, smijern og annet. (Åpningstider, se ovenfor). Fiolin, sang, klaver. Ragnhild Ek, Bente Dobbedal Johansen, Robert Carding m.f.l.

28. juni 18.00 Konsert med Big Chief Jazz Band

11. juli: Konsert i Kragerø kirke med den russiske pianistinnen Elena Lasko. Arr: Jazzklubben

23. juli. kl. 20.00 Ungdomssymfonikerne fra Kølfn. For øvrig se avisene

Skåtøy kirke

Enkelte dager i juli. Åpen kirke. Se nærmere annonsering

Begynnelsen av juli Årets sommergjestkonsert. En tradisjonsrik konsert med klassisk musikk i. Se nærmere annonsering.

26. juli Kirkekonsert som en del av Visefestivalen på Skåtøy. Samarbeid mellom "Sangpoetenes møtested" og menighetsrådet. Se eget program.

Støle kirke

Hver mandag i juli kl.19.00 - 21.00 Kirken er åpen for besøkende. Små orgelresitasjoner ved organistene

17. juli 17.00 Kirkeringens basar ved Støle kirke

7. juli 19.00 Sommerkonsert. Kjell Lundkvist (orgel) og Støle kirkes ungdomskor m.fl.

Det kan skje forandringer i programmet, så følg med i lokalavisa.

Misjonssamling i Skien

26. juni braker det løs. Da begynner generalforsamlingen for Det Norske Misjonsselskap (NMS) i Skien. Generalforsamlingen er NMS sitt høyeste organ, og rikelig med tid er satt av til å drøfte strategier og planer.

Det vil også bli et variert møteopplegg på Stevneplassen med noe for alle aldersgrupper og enhver smak. Internasjonale gjester vil sette sitt tydelige preg på generalforsamlingen. Artister og forkynnere fra Thailand, Kina, Hongkong, Kamerun, Madagaskar og Libanon har fått plass i programmet. Det vil bli mye sang og musikk. Blant annet vil en sang- og dansegruppe fra Thailand delta. Disse vil opptre både alene og sammen med barnekoret Gla' vox fra Gulset i Skien som sendte en gruppe til Thailand sist vinter. Myldremesse, «Bedehuset synger», Thomasmesse, «Verdensvid Lovsang», og et eget jubileumssarrangement for organisasjonens 100 år i Asia er blant arrangementene på kveldstid. Bibeltimene på formiddagstid er ved Tormod Engelviken, Kari Holmås og Wandee Wajathanworthchai.

For nærmere info se www.nms.no/gf, Misjonstidende og annonser i Vårt Land og lokalavisene.

Vigde

Kragerø kirke

- 10.05 Stig Johnny Nilsen og Lynn Johansson
01.06 Cato Shahbaz Nilsen og Gina Cicilie Heldal

Ankerplassen, Jomfruland

- 24.5 Henrik Solheim Brattli og Merete Fotland

Støle kirke

- 25.05 Roger Myra og Monica Haslum

Kirkeringens sommerbasar

utenfor Støle kirke/menighetshus
onsdag 17. juli kl.17.00
Andakt v.diakon Emly Strat
Se plakater og annonse i KV

Sommerkonsert i Støle kirke

søndag 7.juli kl.19.00
Dirigent Kjell Lundkvist
sammen med
lokale sang - og musikkrefter.
Se egen annonse i KV

Døpte

Støle kirke

- 01.04 Hege Sunniva Bjørkkjær
02.06 Hannah Nygaard Johannessen
02.06 Simon Sundquist Myrstrand

Skåtøy kirke

- 14.04 Sindre Knutsen

Kragerø kirke

- 21.04 Ihne Johannessen Løkstad
28.04 Christian Torgersen
28.04 Nathalie Torgersen
28.04 Nora Nilsen
28.04 Ina Marie Eikland
19.05 Marcus August Mathisen Køhler
19.05 Markus Lundahl
02.06 Elise Hoxmark Mårdalen
02.06 Kristine Jacobsen
09.06 Frida Sofie Erga Robudal

Kirkens SOS

35 52 70 90

Døde

Kragerø

- 23.03 Isak Aarø, begravd i Sannidal
23.03 Arild Hall Mørland
23.03 Inga-Lill Charlotte Eie
02.04 Harald Wiik, begravd i Sannidal
03.04 Lars Harry Bentsen
10.04 Håkon Dragsund
16.04 Sverre Holst Nilsen
17.04 Eva Margot Thorbjørnsen
17.04 Randi Haugholt, begravd i Sannidal
22.04 Olaf Johan Bjelkevik
27.04 Hjørdis Schulze
28.04 Ingeborg Kristine Jørgensen
11.05 Karl Harald Karlsen
15.05 Trygve Aatangen
01.06 Arne Kristoffersen

Skåtøy

- 02.04 Ole Trygve Lia
25.05 Kolbjørn Willy Sydnes

Andakts-
telefonen
35 98 12 85

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen
Tlf. privat 35 98 17 49
Diakon Emly Strat
Tlf privat: 37 15 86 00

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
Kirkeverge Jon Arne Torp
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Rose-Mari Jørstad 35 98 08 67
Levangsheia: Signe Liv Lundheim 35987173
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

**Ta ansvar for kirken
du hører til!**

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
og meninger! Ring inn gode ideer.
Bestill intervju!

Full distribu sjon

Gudstjenester

30. juni

Sannidal kirke 11.00 Gulstad
Ospevika ved Portør 12.00 Friluftsgudstjeneste. Westermoen. Taxibåt fra taxibrygga kl.11.00

7. juli

Kragerø kirke 11.00 Gulstad.
Sannidal kirke 19.00 Gulstad
Støle kirke 19.00 Sommerkonsert. Monsen

14. juli

Ankerplassen på Jomfruland 12.00 Westermoen. Taxibåter fra taxibrygga kl.11.00

Kragerø kirke 10.00 Dåps gudstjeneste. Westermoen

21. juli

Stråholmen 12.00 Westermoen. Taxibåt fra taxibrygga kl.11.00
Sannidal kirke kl.11.00 Vrålstad
Støle kirke 11.00 Andreassen

28. juli

Kragerø kirke 11.00 Monsen
Sannidal bygdetun kl.18.00 Ol-sokgudstjeneste. Karlsen

4. august

Kragerø kirke 11.00 Andreassen
Støle kirke 11.00. Monsen
Sannidal kirke 11.00 Karlsen

11. august

Kragerø kirke 19.00 Monsen
Skratta 12.00 Friluftsgudstjeneste. Monsen
Hellekirken 11.00 Karlsen

18. august

Støle kirke kl.11.00 Monsen

25. august

Kragerø kirke 11.00 Westermoen.

01. september

Støle kirke 11.00. Monsen. Konfirmantpresentasjon
Kragerø kirke 11.00. Westermoen.

08. september

Skåtøy kirke 11.30. Monsen. Konfirmantpresentasjon
Kragerø kirke 19.00. Monsen. Konfirmantpresentasjon

15. september

Støle kirke 11.00 Vikarprest.
Kragerø kirke 11.00 Westermoen